

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Sanctæ Mariæ In Cagia & Vallis secretæ Abbatibus, & M. Canonico
Remensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

tempore postponentes, tunc demum eas exhibere procurant cum aliarum litterarum auctoritate ab eisdem contra quos ipsi primitus litteras impetrarunt ceperint conveniri, dicentes posteriores litteras non valere, utpote non facientes de prioribus mentionem. Cum igitur non sit malitius hominum indulgendum, presentium auctoritate statuimus quatinus si quis nostras litteras impetrans, infra annum postquam copiam iudicum habuerit, ex malitia vel negligentia postposuerit uti eis, auctoritate posteriorum valeat conveniri, licet in ipsis nulla de prioribus mentio habeatur.

*SANCTÆ MARIE IN CAGIA
& Vallis sancte Abbatibus, & M.
Canonico Remensi.*

CVm I. & A. Canonici sancti Dionysij Remensis ad nostram dudum presentiam accessissent, ex parte quorundam Canoniorum eiusdem Ecclesie nostro apostolatu referarunt quod Abbas eorum super dilapidatione, perjurio, simonia, & quibusdam aliis erat multipliciter infamatus, & cum super iis & aliis cum procuratore ipsius Abbatis apud sedem apostolicam aliquandiu litigassent, nos postmodum venerabili fratri nostro Cathalanesi Episcopo & dilectis filiis Decano sancti Quintini Noviomensis diocesis & magistro Simoni de Vallibus Canonico Laudunensi dedimus in mandatis ut ad Ecclesiam ipsam pariter accedentes, tam in capite quam in membris appellatione postposita corrigere corrigenda & statuerent quae statuenda viderent. *Et infra.* Vnde iudices de voluntate partium Abbate ipso ad administrationem spiritualium restituto, quibusdam discretis & fidelibus viris curam temporalium commiserunt. Post hæc autem Abbatis & Canoniorum iuramenta recipientes, quosdam eorum examinaverunt eodem die, ad examinandos alios diem alium statuendo, quem gratanter pars utraque recepit. Sed statuto die Abbate coram eis minimè comparente, Abbas sancti Iacobi Pruviniensis avunculus ejus se cum litteris de rato patentibus presentavit. Quo nequaquam contradicente, in examinatione ipsa iudices processerunt, & cum die sequenti parati essent sententiam promulgare, procurator jamdictus litteras exhibuit coram eis, in quibus continebatur expressè quoniam appellationem quam prima die interposuerat innovabat. Sed iudices attendentes quod idem Abbas appellationi prædictæ tacitè renuntiave-

Tom. II.

rat iuramentum præstando & ipsorum iudicium subeundo, maximè cum appellationis obstaculum nostris esset litteris interclusum, & de ipsius Ecclesie lapsu irreparabili timeretur, habito virorum prudentum consilio, memoratum Abbatem ab administratione ipsius Ecclesie per sententiam removerunt, correctione membrorum dilata, quam tunc non poterant expedire, à qua sententia tamquam iniqua procurator prædictus ad nostram audientiam appellavit, pro eo quod interlocuti fuerant delegati prædictis ex causis ab appellatione fuisse recessum. Porro præfatus Abbas & procurator Canoniorum propter hoc nuper ad sedem apostolicam venientes, coram dilecto filio nostro Iohanne sanctæ Mariæ in via lata Diacono Cardinali, quem ipsis dedimus auditorem, idem Abbas multa proposuit, per quæ dicebat ipsam sententiam merito reprobendam; tum quia litteræ illæ, quarum auctoritate iudices processerant, per suppressionem unitatis fuerant impetratæ, cum Canonici per quos fuerunt obtentæ de triplici excommunicationis sententia, qua per eum pro eo quod aleatores erant & tabernas frequenter intrabant & inobedientes existebant eidem, ligati fuerant, non fecerant mentionem; tum quia post appellationem ad nos interpositam in inquisitione ipsa, cum denuntiationem caritativa communitio minimè præcessisset, eo non restituto, & lite non contestata, in negotio ipso processerant; tum etiam quia iuramenta conspiratorum recipientes iudices contra ipsum, depositionibus minimè coram partibus publicatis nec ostensis eidem, ad sententiam procedere præsumserunt. *Et infra.* Quia verò de conspirationis articulo nobis non potuit fieri plena fides, discretioni vestra per apostolica scripta mandamus quatinus inquisita plenius veritate, si vobis constiterit quod illi conspiratores fuerint quorum constat à iudicibus iuramenta recepta, & quod hoc ipsum Abbas probare voluit coram eis, & quod eorum dicta iudices sequuti tantummodo, cum per alios eadem probata non essent, sententiam protulerunt, vos appellatione remota irritantes processum eorum, in negotio ipso juxta præscriptam formam in prioribus comprehensam litteris procedatis. Si verò eos conspiratores fuisse nequiverit comprobari, vel licet de hoc constaret, appareat tamen illos nihil super iis deposuisse pro quibus idem fuit Abbas amotus, vel etiam si ali-

N n. ij.

qua deposuerint super iis, ea tamen per aliorum dicta fuerant sufficienter ostensa, processum ipsorum iudicium sublato appellationis obstaculo confirmetis: quia licet adversus Abbatem non debuerint conspiratores admitti, iuramenta tamen ipsorum de veritate dicenda super statu ipsius domus recipi potuerunt, ut per ipsorum dicta super aliis fides posset haberi quæ Abbatem minimè contingebant, præsertim eum tunc probatum non esset eos conspiratores fuisse.

CAPITVLO MESSANENSI.

Epist. 277.
Conceditur ei
ut cohabitaret
secundæ uxori,
quam duxit
priori vivente.
Cap. Veniens.
De eo qui duxit.

Veniens ad præsentiam nostram G. laicus lator præsentium humili nobis insinuatione monstravit quod cum olim in civitate Lemovicensi quandam sibi matrimonialiter copulasset, & per bennium cohabitasset eidem, ab ea demum animi levitate recessit, cumque per seculum evagando Messanam advenerit, ibidem M. mulierem insciam penitus quod idem G. aliam haberet uxorem sibi solemniter copulavit, ex qua duos filios dinoscitur suscepisse. Verum cum eidem in penitentia fuisset inunctum ut ad legitimam rediret uxorem, & ipse propter hoc in suam patriam rediisset, uxorem suam inveniens carnis debita persolvit, ad Messanensem rediit civitatem, & supradictæ M. tamquam legitimæ cohabitavit uxori. Nunc autem impostam sibi pro priori excessu penitentiam agens, humiliter & devotè cohabitandi eidem M. à nobis licentiam postulavit. Licet autem præfatus G. vivente legitima conjugè prædictam M. sibi copulare nequiverit in uxorem, quia tamen uxore defuncta, utpote à lege ipsius solutus, in eandem M. de novo potuit matrimonialiter consentire, dummodo non præstiterit fidem adulteræ vel machinatus non fuerit in mortem uxoris, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatinus si præmissis veritas suffragatur, eundem G. ut supradictæ M. affectu adhareat conjugali, sublato cuiuslibet contradictionis & appellationis obstaculo, licentiam concedatis, non permittentes eundem super hoc ab aliquibus indebitè molestari.

APPENDIX

LIBRI VNDECIMI.

Dilectis filiis fratribus canobij sancti Prosperi subtus civitatem Regij constitutis iam presentibus quam futuris regularem vitam professis in perpetuum.

QVotiens à nobis petitur quod religio. Epist. 277.
De consuetudine priorum.
ni & honestati convenire dinoscitur animo nos decet libenti concedere ac petentium desideriis congruum suffragium impertiri. Eapropter, dilecti in Domino filij, vestris postulationibus clementer annuimus, & præfatum monasterium sancti Prosperi, quod ad Romanam Ecclesiam noscitur pertinere, in quo divino estis obsequio mancipati, ad exemplar felicitis recordationis Alexandri & Celestini prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum sub beati Petri & nostra protectione suscipimus & præsentis scripti privilegio communimus. In primis siquidem statuentes ut ordo monasticus, qui secundum Deum & beati Benedicti regulam in eodem monasterio institutus esse dinoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascunque possessiones &c. usque permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis. Locum ipsum in quo præfatum monasterium situm est, cum omnibus tenementis & pertinentiis suis & cimiterio suo. Novem jugera terræ cum Capella sancti Nazarij quam à quodam Præposito ejusdem Ecclesiæ sancti Prosperi infra castrum ejusdem civitatis sitæ per commutationem justè factam Abbas qui tunc temporiserat accepit, necnon & omnem terram illam de Corticella vel in circuitu ipsius monasterij quæ ab Episcopis vel Canonis vel à quibuscunque fidelibus jamdicto monasterio data est. Insuper duodecim mansos in Fossule, quatuor in Palude, quatuor in Campagnola, tres in Quingenta, unum in Curte nova, unum in Gargo, unum in Fossadunde, quinque in Bagnolo, & Capellam sanctæ Multiolæ cum suis pertinentiis, unum mansum in Crustulo veteri, unum in vico de Sbregato, unum in magno Casali, & Capellam sancti Silvestri cum dominatu de eadem villa magni Casalis, tres mansos in Regio & ducatu Regij, Braidam Regis & omnem terram prædicti monasterij circa eandem civitatem sitam, tres mansos in Rodano, tres in Marmiro-